

ning, som nu er foreslaaet; ogsaa efter den vil Tilsynsmyndigheden kunne forlange Blankethæftet udleveret. Noget saadant er ingenlunde Finansministeriets Hensigt og har ikke været i Finansministerens Tanke noget Øjeblik. Her er kun aabnet en Mulighed for at skaffe Blankethæftet til Veje, en Mulighed for Kontrol, og til en vis Grad er der en Art Advarsel deri, men ikke mere.

Det samme gælder § 23, som det ærede Medlem ogsaa dvælede ved: Skattemyndighedernes Adgang til at efterse de Bøger og Bevismidler, der kan findes med Hensyn til Omsætning af Værdipapirer. Ogsaa her er det naturligvis Meningen at udføre Kontrollen paa en human, forsvarlig og aldeles ikke generende Maade. Nu hørte jeg vel det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sige, at det var muligt, at den nuværende Finansminister — jeg ved ikke, hvorfor han vilde give mig denne Ros, da han ellers neppe vilde yde mig nogen saadan — vilde udføre Bestemmelsen paa en human Maade. Det ærede Medlem er ikke tilfreds med mig som Finansminister, og jeg skal ikke sige noget dertil, jeg mener, der i mange Henseender kunde skaffes en bedre, men jeg er overbevist om, at han heller ikke vilde være tilfreds med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) som Finansminister. Gud ved, om der overhovedet kunde skaffes en Finansminister til Veje, som han var tilfreds med, undtagen een, og denne ene skal jeg for at skaane det ærede Medlems Beskedenhed, som er saa fremtrædende, paa ingen Maade nævne. Men om denne Kontrol skal jeg sige, at det er nødvendigt, at man faar en saadan Kontrolmyndighed, og det vil enhver forstaa, at jo mere vi grundlægger vor Statsindtægt paa Formue- og Indtægtsskatterne, des mere nødvendigt vil det blive at kunne føre en nøjagtig Kontrol dermed, og det kan da ikke hjælpe, at man vil møde med et saadant Udtryk som „Posekigeri“ og tro, at man derved kan gøre den Myndighed ringere, der skal udvises. Det er forbavsende, i hvilken Grad Skattemyndighederne har vanskeligt ved at faa Folks Indtægt kontroleret. Jeg kan nævne et Eksempel af denne Art fra den sidste Tid. Jeg skal ikke nævne nøjagtige Tal, endnu mindre Personer. Der var en Skatteyder, der klagede over, at han var blevet sat i Skat af en Indtægt paa 8,000 Kr. og en Formue paa 20,000 Kr. Sagen blev undersøgt, og det viste sig da, at han havde

haft en Indtægt af 80,000 Kr. og har en Formue paa $\frac{1}{2}$ Million. Naar sligt kan finde Sted — Eksemplet er fuldkommen betegnende —, er det dog ikke for meget forlangt, at man faar Lejlighed til en ret indgaaende Undersøgelse af de Forhold, som ellers let vil kunne unddrage sig Skattemyndighedernes Tilsyn.

Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds siger, at det er kun Undtagelser, man vil ramme, at det kun er undtagelsesvis, man vil skride ind, og det mener ogsaa Finansministeren, vil jeg dertil sige: Ja, men det gaar ikke an, at det bliver saadan, at Myndighederne kun skrider ind, naar der foreligger en Klage, fordi en Mand mener at være sat for højt i Skat, medens der ikke er Adgang til at skride ind og skaffe sig Oplysninger, naar Skattemyndighederne har god Grund til at tro, at en Mand er sat for lavt i Skat. Og det er det, som meget vel kan tænkes. Den Art Ting, som bedst unddrager sig Skattemyndighedernes Tilsyn, er naturligvis noget saadant som Fortjeneste ved Spekulation. Det er overmaade vanskeligt at faa konstateret, om en Mand har tjent maaske endda en Formue ved Spekulation paa Børsen, og der er Folk, som i den sidste Tid har tjent Formuer paa Børsen ved Spekulation. Det vil da ikke være urimeligt, at man fra vedkommende Bank eller Vekselerer kan forlange saadaane Oplysninger, som der her er Tale om, og det vil være endnu mindre urimeligt, naar vi regner med at skulle faa en betydelig Statsindtægt ved denne overordentlige Indtægtsskat. Jeg har nu hørt, at man regner med, at den vil indbringe meget store Beløb. Det vil den dog ikke gøre i første Omgang, naar nu den 1. December kommer. Hvis den da indbringer 5 Millioner, anser jeg det for højt. Men det er sikkert, at den næste Aar og maaske ogsaa næstnæste Aar — hvis man enes om at forlænge den — vil kunne indbringe ret store Beløb. Men saa er det da ikke urimeligt, om man aabner Adgang til at skaffe sig nøjagtig Oplysning om Spekulationsindtægter, som rimeligvis vil være meget betydelige, og skaffe sig disse Oplysninger paa en saadan Maade, at det er fyldestgørende for Skattemyndighederne. Her er ikke Tale om Posekigeri eller om, at man vil anvende Paragraffen paa pedantisk eller chikanøs Maade, det var vist disse Adjektiver, den ærede Ordfører anvendte. Hvis man ikke har en saadan Bestemmelse som en Trusel, det maa jeg